

РЕШЕНИЕ

№ 314

гр. Перник, 31.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕРНИК, VI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесети юли през две хиляди двадесет и трета
година в следния състав:

Председател: КАМЕЛИЯ Г. НЕНКОВА

при участието на секретаря Божура Г. Антонова
като разгледа докладваното от КАМЕЛИЯ Г. НЕНКОВА Административно
наказателно дело № 20231720200528 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 58д-63д от ЗАНН.

Образувано е по жалба на А. Н. М., с ЕГН *****, точен адрес гр.,
против: Наказателно постановление № **22-1158-004073** от 22.12.2022 г.,
издадено от С.С.Г., на длъжност НАЧАЛНИК СЕКТОР, в ОДМВР ПЕРНИК,
С-Р ПЪТНА ПОЛИЦИЯ ПЕРНИК, упълномощен с 8121з-1632/02.12.2021 г.
на Министъра на вътрешните работи, с което за осъществяване на
административно нарушение, както следва по чл.103 от ЗДвП на основание
чл. 175 АЛ.1 Т.4 от ЗДвП на жалбоподателя е наложена - глоба в размер на
200лв. /двеста лева/ лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6
/шест/ месеца.

Жалбоподателят, атакува издаденото срещу него наказателното
постановление в законоустановения срок. В жалбата, депозирана срещу него е
изтъкнал доводи, че същото е неправилно и незаконосъобразно и като такова
следва да бъде изцяло отменено, като сочи, че в посочения период
автомобилът е бил в сервиз-„Наркони-Кар“, Порше, гр.София,
бул.“Ботевградско шосе“№ 228. Това обстоятелство е посочил, че е било
изложено подробно във депозираното възражение против съставения акт за

нарушение **серия АД № 168810 / 20.11.2022г.**, изготвен от Д. С. мл.автоконтрольор ОДМВР- Перник, ,отдел“ПП“-Перник, но въпреки това наказващият орган се твърди, че не е направил необходимите проверки за достоверността на изложеното в писменото възражение и не е изискал доказателства от сервиза Наркони Кар Порше, гр.София,бул.“ Ботевградско шосе“№ 228. Моли за отмяна на атакуваното НП като неправилно и незаконосъобразно.

По делото са били проведени няколко поредни съдебни заседание, по време на които да били събрани допълнително писмени и гласни доказателства, в това число и представени от защита и ангажирани от същата.

В последното по делото съдебно заседание, редовно призован жалбоподателят не се явява лично, като се представлява от упълномощения му представител- адв. Я. С.-САК, с пълномощно по делото. По същество, същият поддържа жалбата, като в аргументите си сочи, че моли съда да постанови решение, с което да отмени изцяло обжалваното наказателно постановление по съображенията, които са изложени в жалбата. Излага също така, че от събраните гласни доказателства по делото се установявало, че няма безспорни доказателства, че именно наказаният А. М., е управлявал въпросното моторно превозно средство на посочената дата. Акцентира, че актосъставителят е допуснал процесуално нарушение при самото издаване на самия акт, което е самостоятелно основание за отпадане на обжалваното наказателно постановление. От приложените доказателства от страна на защитата, твърди, че се установявало, че на въпросната дата моторното превозно средство се е намирало в автосервиз и същото не е напускало пределите му. Претендира разноски, за което сочи, че е представил списък с разноски по делото.

Въззиваемата страна, редовно призована не изпраща представител за съдебното заседание, като в придружителното писмо, с което е изпратила преписката моли атакуваното НП да бъде потвърдено, като прави възражение и за разноските на другата страна.

Пернишкият районен съд, като взе предвид събраните по делото писмени и гласни доказателства и доводите на страните по реда на чл. 14 и чл. 18 от НПК намира за установено следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН от надлежно процесуално легитимирано лице с правен интерес, поради което и същата се явява допустима. Разгледана по същество съдът я намира и за основателна по следните съображения:

От фактическа страна:

С АУАН **серия АД №168810**, от 20.11.2022 г., чието съдържание впоследствие е било дословно възпроизведено досежно описаните факти и в атакуваното понастоящем НП е посочено, че жалбоподателят на 10.06.2022 г. около 22:30 часа, в ГР.ПЕРНИК на УЛ.ПЕТКО КАРАВЕЛОВ като Водач на лек автомобил. ПОРШЕ ПАНАМЕРА ГТС, *****, БЪЛГАРИЯ при обстоятелства: С посока на движение от ул. "Петко Каравелов" към ул. "Миньор", управлявал собственият си лек автомобил "Порше Панамера ГТС", с рег. № *****, като при подаден светлинно-звуков сигнал за спиране от служебен автомобил на Сектор "Пътна полиция" при ОДМВР- Перник "Киа Сеед", с рег. № *****, водачът на пътно превозно средство не сп рял плавно в най- дясната част на платното за движение или на посоченото от представителя на службата за контрол място и не изпълнил неговите указания, като оказал неподчинение на авопатрула при многократно подадени светлинно-звукови сигнали и осуетил полицейска проверка, като бяга по ул. "г.с. Раковски", ул. "Стримон", ул. "Св. Св. Кирил и Методий", навл язъл на ПП I-6 и напуснал, в посока гр. София. АУАН е описано, че е бил съставе по ДЗ № 1158p-5602/22г. по описа на СПП при ОДМВР-Перник., като е вменено на жалбоподателя нарушение по чл.103 ЗДВП, а именно че -НЕ СПИРА ПЛАВНО НА ПОСОЧЕНОТО МЯСТО, ИЛИ В НАЙ-ДЯСНАТА ЧАСТ НА ПЛАТНОТО ЗА ДВИЖЕНИЕ, ПРИ ПОДАДЕН СИГНАЛ ЗА СПИРАНЕ ОТ КОНТРОЛЕН ОРГАН., с което виновно е нарушил/а чл.103 от ЗДВП;

Въз основа на горепосоченият Акт е издадено Наказателно постановление № Наказателно постановление № **22-1158-004073** от 22.12.2022 г., издадено от С.С.Г., на длъжност НАЧАЛНИК СЕКТОР в ОДМВР ПЕРНИК. С-Р ПЪТНА ПОЛИЦИЯ ПЕРНИК, упълномощен с 8121з-1632/02.12.2021 г. на Министъра на вътрешните работи, с което за осъществен състав на административно нарушение, както следва по чл.103 от ЗДвПи на основание чл.175, ал.1, т.4 от ЗДвП на жалбоподателя е наложена - глоба в размер на 200лв. /двеста лева/ лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 /шест/ месеца. В НП е изложена идентична на фактическата обстановка, описана акта.

Следва да се посочи, че актът е бил връчен при условията на отказ, за което е бил положен подпис на свидетел и са вписани имената му и длъжността му – стр.7 гръб от делото, като посочената дата е 5.12.2022 същата е на гръба на акта.

Въпреки това в срока по чл.44 от ЗАНН, жалбоподателят, се е възползвал от правото си да подаде възражение във връзка с вмененото нарушение, като е посочил, че не само не той не е управлявал автомобила, но че същия е бил на сервиз в посочения момент, описан като дата на нарушение в акта и няма как да е бил на вмененото място, отделно от това и че не го е управлявал.

Тези възражения не са били обсъдени от АНО по реда на чл.52, ал.4 от

ЗАНН, като направо е пристъпил към издаването на НП. Във връзка с тези възражение в хода на съдебното следствие са били изискани и прибъдени допълнителни писмени и гласни доказателства, в това число по делото са били изискани и приети, ПИСМО, с рег. №6526/27.03.2023 г. от ОДМВР-Перник, подписано от Директор на ОДМВР-Перник. П.М., с което уведомяват съда, че не могат да предоставят видеозапис от камерите, посочени в писмото получено от Районен съд - Перник, тъй като те са собственост на Община Перник, както и изискано ПИСМО, с рег. № 7564/07.04.2023 г. от Община Перник, подписано от Кмета С.В., с което уведомяват съда, че относно наличието на записи от видеокамери в Община Перник, намиращи се по ул. „Петко Каравелов“ към ул. „Миньор“ в град Перник за дата 10.06.2022 г. за времето от 22,00 часа до 23,00 часа, не се съхранява информация, тъй като срокът за съхранение на записите от камери за видеонаблюдение в община Перник е 30 /тридесет/ дни. Защитата е представи и съдът е приел, като доказателство по делото-Удостоверение от фирма „НАРКОНИКАР“-ЕООД - гр. София, издадено на дата 07.05.2023 г.; Протокол № 4115-16523555106 от дата 12.05.2022 г., издадено от Застрахователно акционерно дружество „Армеец“; 3 /три/ броя снимки, който според защитата верифицират, че установяват, че моторно превозно средство -лек автомобил марка „Порше“, модел „Панамера“, с рег. № *****, е бил приет за техническа инспекция в сервиза за периода от 08.06.2022 г. до 13.06.2022 г. Представям също така Протокол № 4115-16523555106 от дата 12.05.2022 г., с час 14:38:30, издадено от Застрахователно акционерно дружество „Армеец“, от който е видно, че МПС „Порше Панамера“ с рег.№ ***** е бил на оглед в застрахователната компания. Представени са и 3 /три/ броя снимки на две от които защитата сочи, че се вижда въпросният автомобил, паркиран на служебен абонамент на ЗАД „Армеец“. В този смисъл защитата по делото е ангажирала и гласни доказателства, досежно тезата си, като в качеството на свидетел е била разпитана-свидетелката Е.Н. /във фактическо съжителство с жалбоподателя/, която в разпита си в унисон с представените писмени доказателства твърди, че автомобилът е бил на сервиз през процесния ден /св. Н.а-„Познавам А. М. от две години. Да, зная, че притежава лек автомобил марка „Порше“. Моят приятел ми разказа, когато бяхме в къщи един ден и ми разка какво се е случило - в град Перник полицаи са преследвали колата, която не е спряла и е продължила към София. Получил е документ - акт. Полицаяте са се опитали да спрат колата и не е била спряна на палка. На 10 юни 2022 година е било това нещо. На 10 юни 2022 г. той не е управлявал това „Порше“. Тогава бяхме заедно вкъщи. През това време колата беше оставена на 08 юни 2022 г на сервиз. Не съм се интересувала какво му е било на „Порше“-то, за да се остави на сервиз. Това са мъжки въпроси. В понеделник си взехме колата. След като получихме призовката, ние се разровихме и върнахме нещата назад по снимки, и се сетихме какво сме правили. „Порше“-то наистина беше в сервиз. Заедно сутринта на осми юни закарахме колата. Оставихме колата

и си тръгнахме. Сервизът се намира край летището някъде. Освен от А., този автомобил се управлява и от баща му. Баща му в този момент се намираше в Турция. На 08.06.2022 г. колата беше оставена на ремонт. На 12.05.2022 г. не зная дали М. е оставил колата на ремонт...“/. Съдът не дава вяра на показанията на тази свидетелка, не само през призмата на това, че в голямата си част са косвени, както ѝ е казал „приятелят ѝ“, и но и като взаимно противоречащи си и отличаващи се в опит да защити тезата на защитата, като с изключителна прецизност макар че „не се интересува от мъжки работи“ /ремонт на колата/, по дати и изключително прецизно, след повече от една година, сочи, какво точно се е случвало с процесната кола – първо, че все едно приятелят ѝ е разказал, че е била в град Перник, а втората част на разпита- вече двамата са оставили автомобила точно на тази дата в сервиз и усложливо почми и каго са го взели и кога бащата на жалбоподателя е бил в Турция. Съдът счита, че показанията и са дадени от заинтересован свидетел, не сочат на обективност, а на силна оценъчност и не ги поставя в основата на изводите си, като не ги кредитира.

За тези факти, обаче, които защитата е навела като защитни такива за ангажирани доказателства – свидетелстващи официални документи, от които се установява, че същите сочат, видно от представеното удостоверение, че процесния ден, автомобилът е бил на сервиз в – видно от представеното -Удостоверение от фирма „НАРКОНИКАР“-ЕООД - гр. София, издадено на дата 07.05.2023 г.; Протокол № 4115-16523555106 от дата 12.05.2022 г., издадено от Застрахователно акционерно дружество „Армеец“; 3 /три/ броя снимки, който според защитата верифицират, че установяват, че моторно превозно средство -лек автомобил марка „Порше“, модел „Панамера“, с рег. № *****, е бил приет за техническа инспекция в сервиза за периода от 08.06.2022 г. до 13.06.2022 г. Представям също така Протокол № 4115-16523555106 от дата 12.05.2022 г., с час 14:38:30, издадено от Застрахователно акционерно дружество „Армеец“, от който е видно, че МПС „Порше Панамера“ с рег.№ ***** е бил на оглед в застрахователната компания. Представени са и 3 /три/ броя снимки на две от които защитата сочи, че се вижда въпросният автомобил, паркиран на служебен абонамент на ЗАД „Армеец“. В този смисъл, АНО В чиято доказателствена тежест е да обори възраженията на защитата не е сторила това, като не е оборила представените от защита писмени доказателства, че процесният ден, автомобилът е бил на друго място, а именно в сервиз, като единствено от представените в преписката докладни записки за случая и разпитания автор на една от същите в с.з. по инициатива обаче на съда, а именно св. -В. С. /полицейски служител в ОДМВР-Перник, чиито показания, дадени от незаинтересован свидетел, обективен такъв, пряко наблюдавал случилото се, съдът кредитира като достовърени, то свидетелят сочи, в своя разпит, че –,...
Спомням си бегло случая, след като се запознах с докладната /стр.9 от делото/. Спомням си номера на колата. При този случай аз бях на работа. И както съм написал в докладната, аз съм видял въпросния автомобил и

действията, които извършва, и номера, който съм докладвал на дежурния. Но доколкото имам спомен, дежурният не знам дали намери автомобил по този номер. Дали излезе „Порше“ с този номер. Защото аз докладвах само това, което видях. Това е номерът, който съм запомнил и съм докладвал на дежурния. Това, което съм докладвал е това, което съм видял и съм запомнил. След това вече със справките на дежурния и взводния какво е станало не зная. Защото ни избяга автомобила, който видяхме. Описал съм в докладната, че видяхме автомобила на ул. „Петко Каравелов“, където направи обратен завой и ни избяга в насреещното. Това е, което помня. Това е срещу кафене „Рай“ на центъра. Да, беше „Порше Панамера“, но дали е същия не помня. Аз слязох от автомобила и тръгнах да го спирам и той направи обратен завой. От Изчислителния център идваше към „Рай“ и като слязох да го спра, направи обратен завой. И след това го докладвахме и на другите колеги и имаше преследване с други автомобили. Аз бях с колегата В. Ние тръгнахме да го преследваме с нашия служебен автомобил и го изгубихме. И го докладвахме въпросния номер на дежурния. Повече нищо не зная. Моята работа по случая е до докладната. След това взводният приема докладната и действа - търси собственика на автомобила... нашият автомобил беше оборудван с видеонаблюдение. Не зная дали има видеозаписи. Трябва да се изискат, но не знам колко време се пазят. Преследвахме го. На ул. „Петко Каравелов“ го видяхме. Той направи обратен завой на ул. „Петко Каравелов“ и тръгна по ул. „Г. С. Раковски“. Описал съм в докладната улиците, по които сме минали. Но го изгубихме след около 2 /два/ км, на бензиностанция „ОМВ“ в кв. „Пашов“ го изгубихме. И той продължи по посока София. Там даже и колегите от автопатрул на Първо РУ се опитваха да го спрат, но не можаха. Не съм го писал за колегите, защото докладвах по радиостанцията и те са го преследвали...“, следователно от показанията на този свидетел, не се съдържа абсолютна категоричност досежно идентичността между номера на автомобила и самият автомобил, поради което е не е оборено в пълнота представеното писмено доказателство, цитирано по -горе от страна на защитата, поради което и нарушението остава недоказано, като в доказателствена тежест на АНО е да обори всички възражения на защитата и да докаже обвинителната си теза в административно-наказателния процес, нещо което в случая, съдът намира, че не е сторено.

Като допълнителна яснота не внасят в посочения смисъл и показанията на свидетеля -актосъставител- Д. С., също служител на ОДМВР-Перник, на длъжност- полицейски инспектор в Сектор „Пътна полиция“ при ОДМВР-Перник, който макар и да дава изключително подробни показания пред съда по случая, не успява да защити обвинителната теза и да защити описаните в акта обстоятелства, като посочва, че е работил по преписка и не е пряк очевидец на твърдяното нарушение, а описва в разпита си по скоро темпоралната последователност, при която се е стигнало до съставянето на акта, и своята теза, защо на възражението на защитата, че актът е подписан

само от актосъставителя, същият е счел, че е приложима хипотезата на чл. 40, ал.2 от ЗАНН / св. С.- „Аз изпълнявам длъжност „Полицейски инспектор“ в група „Пътен контрол“ при Сектор „Пътна полиция“ при ОДМВР-Перник и като такъв имам преки отговорности по отчета и непосредственото ръководство и контрол върху изпълнението на пътния контрол от младшите автоконтрольорите. Аз изпълнявам длъжност, която преди се е наричала „Взводен командир“... Фактически екипът е бил в състав колегата, който предстои да бъде разпитан след мен и друг колега, с когото работеха заедно в екип. В докладната записка беше посочен вид, основен цвят, марка и модел на МПС, както и регистрационен номер *****, ако правилно си спомням. Както обикновено, така и сега процедирах - първата ми работа беше да направя справка в информационната система за собственост на въпросното МПС. На регистрационния номер, който е описан в докладната записка, отговаряше автомобил със същия основен цвят, от същата марка и модел „Порше Панамера ГТС“, при което от информационната система стана ясно кой е собственик. Собственик се оказа А. М. - лицето, на което е съставен акта. Понеже адреса по местоживееене - постоянния и настоящ на лицето не са на територията на град или област Перник, с едно писмо съм пратил на компетентния сектор или отдел „Пътна полиция“, където живеее лицето, същият да бъде установен, да му бъде предявена Декларация по чл. 188 от ЗДвП за управление, да му бъде връчена, не си спомням само дали съм приложил призовка или покана да се яви в Сектор „Пътна полиция“ при ОДМВР-Перник, като същата се върна попълнена. Връчена му е призовката, но не си спомням след колко време. Отново, пак не мога да посоча точен период, въпросното лице се свързва с мен по телефона, който аз предвидливо си оставям върху всяка една покана или призовка, с цел максимално да улесня този когото търся, да се свърже директно с мен.... Заяви ми, че пътува към Перник и ме попита къде точно се намирам, за да дойде. Обясних му, че аз в момента съм извън служебното помещение и съм навън по задачи, заедно с още един колега.... Срегнахме се на улица в кв. Изток, на пътя, на публично място. Там се запознахме. Въпросният господин не дойде с тази кола, а дойде с един „Мерцедес“, не си спомням регистрационен номер. Беше черен „Мерцедес S“ класа, но не си спомням рег. номера. Той каза, че полицаите, които са го потърсили в София накратко му обяснили за какво иде реч, тъй като и те не са толкова запознати, не са му дали пълна информация....Извадих му както докладната записка, така и събраните материали - разпечатки от информационната система, за да го запозная и да знае за какво иде рече. Той още преди да му дам да напише писмено сведение категорично отрече извършване на такова нарушение. Каза, че тази кола по принцип я управляват единствено той и баща му, но на въпросната дата, на която е извършено нарушението, той категорично заяви, че колата не се е управлявала, защото колата е била на някакъв сервиз или на оглед „Каско“, не си спомням точно. Аз го попитах дали може да представи доказателства, за това нещо което казва, и той каза: „Да“.

Попълни едно писмено сведение, в което изложи точно това, което ми каза, че не е управлявал автомобила, от кой се управлява автомобила, къде е бил автомобила, при което остана да се чуем. Той каза, че не му е проблем да дойде пак до Перник...Мина се няколко време..При съставянето на акта аз съм се позовал на чл. 40, ал.4 от ЗАНН - „Когато нарушението е установено въз основа на официални документи, актът може да се състави и в отсъствие на свидетели“. Аз съм счел тогава, че има Докладна записка, но впоследствие разбрах, че това не е моя преценка кой е официален документ, и кой не е...“/. От разпита на този свидетел, заявените обстоятелства, от който съдът намира за достоверни и съответни на събрания по делото писмен доказателствен материал, представен от АНО в преписката /в това число и сведението, описано от свидетеля, което жалбоподателят е дал по случая/, се установява, че макар и да е положил добросъвестно очевидно усилия да издаде законосъобразен акт, ангажирайки доказателства, за издаването му, свидетелят първо, неправилно е счел, че може да се позове на цитираната разпоредба, като това не е обективизирано в достатъчно надлежна степен в акта, и второ, не е следвало преди да изясни сам със съответните процесуални способности, възраженията на жалбоподателя, още повече и вписави и по чл. 44 ЗАНН и в сметното от същия сведение, да пристъпи към извадаването на акта, като актосъстаителят е можел сам и по служебен път да се снабди с процесните документи, за да провери защитната теза на жалбоподателя, което не е сторено. Поради което и актът е бил издаден при неизснена напълно фактическа обстановка, която прави нарушението недоказано и рефлектира на правото на защита на санкционираното лице. В този смисъл, на това право рефлектира и липсата на вписване на поне един свидетел по акта, което е отделон и самостоятелно формално основание за отмяна на атакувания акто и издаденото на база същия НП.

В този смисъл следва да се посочи, следното: актът е издаден в противоречие на разпоредбите на чл. 40, ал. 1 и чл. 43 от ЗАНН. Тези разпоредби регламентират условията за съставяне на акта за установяване на административно нарушение и неговото задължително съдържание. Вярно е, че в разпоредбата на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН е използвано множествено число по отношение на субекта "свидетел", но използваната от законодателя множествена форма на съществителното не може да обоснове извод за нередовност на съставянето на АУАН, поради подписването му от един свидетел, като в процесната хипотеза обаче дори и такъв липсва. Разпоредбата на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН сочи, че АУАН се съставя в присъствието на нарушителя и свидетелите, които са присъствали при извършване или установяване на нарушението. Това означава, че свидетелите могат да бъдат както такива на осъществяването на самото административно нарушение, т. е. Очевидци /такива е имало св- С., но актът не е разписан от нето впоследствие/ така и такива, които са свидетели на неговото установяване, т. е. които не са очевидци на неговото извършване, а на неговото разкриване като нямат непосредствени лични впечатления от

извършването му. Поради това, че съществуват различни по вид административни нарушения, а от друга страна и че самият начин на тяхното извършване може да бъде различен, то по тази причина е невъзможно всякога да се иска от страна на законодателя нарушенията да бъдат извършени в присъствието на не по – малко от двама свидетели. Употребеното в чл. 40, ал. 1 от ЗАНН множествено число на думата "свидетели" е относимото към установените в разпоредбата две категории свидетели, а именно свидетелите очевидци на нарушението и очевидците на неговото установяване. Тогава, когато има очевидци на нарушението именно те се вписва като свидетели в акта. Колко на брой са тези очевидци е въпрос на конкретика и зависи от времето, мястото и начина на извършване на нарушението. Тогава, когато няма очевидци на нарушението, за свидетели се вписват лицата, които са присъствали при неговото установяване. И тук важи същото, колко ще бъде броя на тези свидетели зависи от самите особености на административното нарушение, в този случай е възможно да бъде **и само един свидетел** и нямаме предвидено задължение да бъдат два или повече /но следва да е поне един/. Само когато нямаме нито една от тези две категории свидетели, то само тогава законът изисква АУАН да бъде съставен в присъствието на двамата други свидетели, като в този случай това ще бъдат свидетели само и единствено на съставянето на АУАН. / в този см. **Решение № 143 от 30.09.2022 г. на АдмС - Перник по к. а. н. д. № 166/2022 г. /**. Но липсата на посочване на дори един свидетел, е пряко нарушение при издаването на акта, от категорията на абсолютните такива и води до отмяна на същия и на издаденото на база на него НП, издадено при опорочена административно наказателна процедура.

В подкрепа на този извод е и разпоредбата на чл. 43, ал. 1 от ЗАНН, която допуска актът да е подписан само от един свидетел. В конкретния случай такъв липса, като не може да се приеме, че е налице и може да се приложи разпоредбата на чл.40, ал.4 ЗАНН, като описание на тази процедура и на позоваване на ДЗ липсва.Предвид изложеното основателни се явяват възраженията в жалбата за незаконосъобразност на акта и НП. И тези пропуски не могат в случая да се санират от обсъждателството, че жабоподателят е депозирал в срока възражения по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН, като е разгърнал защитата си и е продължил същата и в хода на делото, като АНО не е обследвал тези възражения и е издал НП и в нарушение на чл. 52, ал. 4 от ЗАНН- предвиждащ извършаване на допълнително разследване на спорните обстоятелства, само когато наказващият орган прецени, че това е необходимо, като в процесния случай очевидно е следвало да положи усилия в тази насока, предвид конкретните наведени възражения и обективната възможност същите да бъдат проверени преди да се пристъпи към съставянето на НП, а преди това и на АКТА. В този смисъл посочените пороци са достатъчно основание за отмяна на атакуваното НП дори и само на процесуално основание, като съдът счита, както се посочи, по горе и че самото обвинение не е доказано, и в този смисъл основателни са и съображенията изложени в жалбата, че акта и

НП не отговарят на императивните изисквания на чл. 42, ал. 1, т. 4 от ЗАНН и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, тъй като са посочени всички факти, които са относими към съставомерните елементи на деянието, както и установяването еднозначно на наказания субект, при възражение, че не той е бил водач на автомобила и че отделно от това автомобилът не е бил по това време на това място, а на друго посочено от лицето. Не следва едва в съдебно заседание обвинителната теза да се допълва и развива и то при търсене на изясняване на обективните факти и възаржения по делото, и то при пасивност от страна на АНО, а по -скоро съдът е събрал доказателства по искаен на защита и с оглед изясняване и на наведените от същата възаржения. Съставянето на актове за извършеното административно нарушение е основополагащ елемент от всяко административно производство. Това е дейност от процесуално естество, от чието добросъвестно и законосъобразно осъществяване зависи в голяма степен ефективността на последващата юрисдикционна-наказателна дейност на административно наказващия орган.

Чрез съставения акт се сезира оторизирания административно наказателен орган със съответния административно наказателен спор и се иска от него да се произнесе по същия, като се внася твърдение, че е налице виновно извършено административно нарушение от определен вид, който по силата на разпоредбата на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП /конкретно касаещи ЗДвП/ е с меродавна доказателствена сила до доказване на противното.

Абсолютно задължително е и в акта за установяване на административно нарушение и в наказателното постановление административното нарушение, което е вменено във вина на нарушителя и за което той е санкциониран да бъде описано точно, прецизно и разбираемо, както и да съдържа всички обективни и субективни признаци на посочената, като нарушена норма от съответния нормативен акт.

Също така следва да съществува правно единство между описаното, като нарушение текстово и цифрово в акта и в наказателното постановление.

Не на последно място съставеният акт за установяване на административно нарушение, следва да съдържа всички реквизити, посочени в чл. 42 от ЗАНН.

Издаденото въз основа на него наказателно постановление е необходимо да съдържа реквизитите, посочени в чл. 57 от ЗАНН и да бъде издадено от компетентен орган, като такава заповед е приложено по делото.

В съответствие с разпоредбата на чл. 43, ал. 1 от ЗАНН актът е подписан от актосъставителя както и от свидетеля по акта /неизпълнено в случая условие/.

Последващата втора възможност за излагане евентуални възражения, законодателя е предоставил на евентуалния нарушител в разпоредбата на чл. 44 от ЗАНН от която същия не се е възползвал по реда на чл.44 ЗАНН да депозира такива.

Изводът си, че жалбоподателят е извършил нарушението, наказващият орган е формирал единствено въз основа констатациите в акта за установяване на нарушението. Съгласно чл. 53 от ЗАНН наказателно постановление се издава, когато е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина. В административнонаказателното производство тежестта на доказване лежи върху АНО, като жалбоподателят не е длъжен да доказва, че не е извършил нарушенията, респ., че не е действал виновно, нито е допустимо да се правят изводи в негова вреда ако не е доказал възраженията си. Регламентираната в чл. 189, ал. 2 ЗДвП доказателствена сила на съставения акт за нарушение не обвързва съда. Отразените в него обстоятелства, послужили като фактическо основание за ангажиране административнонаказателната отговорност на жалбоподателя подлежат на доказване в съдебното производство със средствата и способите по НПК, в съответствие с правилата и принципите в кодекса, като доказателствата и средствата за тяхното установяване не могат да имат предварително определена сила и доказателствената тежест остава за административнонаказващия орган, съобразно презумпцията за невиновност в чл. 16 от НПК, приложима и в административнонаказателното производство с оглед чл. 84 от ЗАНН.

В административно наказателното производство тежестта на доказване лежи върху АНО, като жалбоподателят не е длъжен да доказва, че не е извършил нарушенията, респ., че не е действал виновно, нито е допустимо да се правят изводи в негова вреда ако не е доказал възраженията си.

Регламентираната в чл. 189, ал. 2 ЗДвП доказателствена сила на съставения акт за нарушение не обвързва съда. Отразените в него обстоятелства, послужили като фактическо основание за ангажиране административно наказателната отговорност на жалбоподателя подлежат на доказване в съдебното производство със средствата и способите по НПК в

съответствие с правилата и принципите в кодекса, като доказателствата и средствата за тяхното установяване не могат да имат предварително определена сила и доказателствената тежест остава за административно наказващия орган, съобразно презумпцията за невиновност в чл. 16 от НПК, приложима и в административно наказателното производство с оглед чл. 84 от ЗАНН.

В този контекст, събраните в хода на съдебното производство гласни и писмени доказателства не установяват обстоятелствата по чл. 53 от ЗАНН. Разпитания в съдебното следствие свидетел– актосъставителят и свидетел по никакъв начин не допринасят в тази посока, видно от изложеното по-горе.

Други доказателства АНО не е ангажирал в процеса. Поради това възраженията на жалбоподателя-че не е извършил нарушението, не могат да бъдат игнорирани, като недостоверни и защитни.

Изложеното мотивира съдебния състав да приеме, че извършването на нарушение по чл. 103 от ЗДвП, НЕ е доказано по несъмнен начин, тъй като събраните доказателства не позволяват формиране на категоричен извод, че фактите, относими към състава на нарушението са установени точно и че законосъобразно жалбоподателя е бил привлечен към административно наказателна отговорност.

С оглед презумпцията за невиновност в чл. 16 от НПК, намиращ субсидиарно приложение в административно наказателното производство, изложеното е достатъчно основание за отмяна на издаденото наказателно постановление, като НЕзаконосъобразно, като в случая, видно от описаното по-горе актът и НП страдат и от други пороци, водещи до отмяната им на формално основание.

По изложените съображения, съдът счита, че неправилно и необосновано наказващият орган е достигнал до правен извод, че в случая жалбоподателят е извършил вмененото му нарушение, като актът и НП се явяват незаконосъобразни от една страна и необосновани, от друга, поради недоказване на повдигнатото с тях обвинение и подлежи на отмяна атакуваното НП.

Освен всичко до съдът намира, за необходимо да отбележи, че иначе АУАН и НП са съставени и издадени от компетентни органи съгласно и при спазване на разпоредбите на ЗАНН.

В заключение при липса и предвид констатираните пороци се налага единствено обоснования извод, процесното НП да бъде отменено, като същото е било издадено в нарушение на закона и процесуалните правила арг. от чл. 314, ал. 1 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН.

РАЗНОСКИ

Предвид изхода на спора и на осн. чл. 63д ЗАНН на жалбоподателя се дължат разноси в производството по делото, като същият претендира заплащане на разноси в размер на 750 лева, за което е представил доказателства, за реалното извършване на такива –стр.5 от делото, като е представил и списък на разноси по делото /стр.38 от делото/.

Искането за присъждане на разноси е направено своевременно от страна на пълномощника на жалбоподателя, като последният има право на такива предвид изхода на спора – отмяна на обжалваното НП, и с оглед разпоредбата на чл. 63д от ЗАНН- В производствата пред районния и административния съд, както и в касационното производство страните имат право на присъждане на разноси по реда на [Административнопроцесуалния кодекс](#). Тоест препращаща към чл. 143 от Административнопроцесуалния кодекс. Договореното адвокатско възнаграждение е в размер на 750 ЛВ, като съгласно приложимата разпоредба на Наредбата в случая, чл.7 ал.2 (Изм. - ДВ, бр. 28 от 2014 г., отм. относно изменението с бр. 28 от 2014 г. с Решение № 13062 от 03.10.2019 г. и Решение № 5419 от 08.05.2020 на ВАС - ДВ, бр. 45 от 2020 г., в сила от 15.05.2020 г., изм. - ДВ, бр. 68 от 2020 г., изм. - ДВ, бр. 88 от 2022 г.) от Наредбата, За процесуално представителство, защита и съдействие по дела с определен интерес възнагражденията са следните:1. при интерес до 1000 лв. - 400 лв.; но съдът намира, че в случая не следва да се намали до минимума, предвид обстоятелството, че по делото са били проведени три съдебни заседания, във всяко от които защитата се е явявала и е ангажирала доказателства, като отлаганията на делото, са се дължали основно на неявяване на актосъставителя, което е довело до налагане на глоба на същия по реда на чл.271, ал.11 от НПК, а същият е служител в АНО, и именно в този смисъл и производството е продължило цели три заседания, макар и да не се касае за дело с фактическа и правна сложност, като едва в последното такова, се е явило лицето- актосъставител за неговия разпит, което е довело от своя страна до забава на производството по делото и

явяване на защитата в повече съдебни заседания и реализиране на допълнителни разходи, за което следва АНО да понесе и отговорност, тъй-като именно неговият служител е довел до забавата на делото, поради което и съдът не намира, че следва уважи само частично направеното възражение от страна на АНО за прекомерност на адвокатското възнаграждение, като го намали до сумата от 500 лева, и присъди същата в тежест на АНО.

Предвид изложеното на основание чл. 63 ал.3, т.1 и т.2, вр. Ал.2, т.1 вр.ал.1, вр.чл.58д, т.1 от ЗАНН съдът:

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление Н П № 22-1158-004073 от 22.12.2022 г., издадено от С.С.Г., на длъжност НАЧАЛНИК СЕКТОР в ОДМВР ПЕРНИК. С-Р ПЪТНА ПОЛИЦИЯ ПЕРНИК, упълномощен с 8121з-1632/02.12.2021 г. на Министъра на вътрешните работи, с което за осъществен състав на административно нарушение, както следва по чл.103 от ЗДвП на основание чл. ЧЛ. ЧЛ.175 АЛ.1 Т.4 от ЗДвП на А. Н. М., с ЕГН/ЛНЧ *****, точен адрес гр./с. , е наложена - глоба в размер на 200лв. /двеста лева/ лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 /шест/ месеца.

ОСЪЖДА Областна дирекция на Министерство на вътрешните работи Перник, с адрес гр. Перник, ул. Самоков № 1, да заплати на А. Н. М., с ЕГН/ЛНЧ *****, точен адрес гр./с. , сумата в размер на 500 лв (петстотин лева), представляваща направени от лицето в настоящото производство разноски за адвокатско възнаграждение за един адвокат.

Решението подлежи на касационно обжалване на основанията, визирани в НПК и по реда на глава 12-та от Административния процесуален кодекс пред Административен съд –гр. Перник в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Перник: _____